

GŁOS NARODU

NR. 231. — ROK XXXIX.

REDAKCJA, ADMINISTRACJA I DRUKARNIA KRAKOW, ULICA SW. KRZYZA L. 11.
KONTO CZEKOWE P. K. O. WARSZAWA 140.055 — KONTO CZEKOWE P. K. O. KRAKOW 401.099.

S O B O T A

27 SIERPNI 1932.

Przedpłata wynosi:

	W Krakowie		Na całym obszarze Państwa polsk. z przesyłką pocztową	Zagranicą	Przedpłata znizona dla nauczycielstwa ludowego	Za każdą zmianę adresu dopłata 50 gr.
	z odnośnikiem	bez odnośnika				
Miesięcznie	6.20 zł.	5.70 zł.	6.20 zł.	9.50 zł.	5.70 zł.	

TELEFONY: REDAKCJA Nr. 101-90. ADMINISTRACJA Nr. 133-44. DRUKARNIA Nr. 133-44 i 144-06.

Przed zgromadzeniem Ligi Nar.

Pisaliśmy niedawno o rozpoczynającym się sezonie politycznym, przyczem zwracaliśmy głównie uwagę na nasze stosunki wewnętrzne. Teraz pragnęlibyśmy rozszerzyć ten temat na dziedzinę polityki międzynarodowej, tem więcej, że zbliżający się w niej sezon polityczny zapowiada się bardzo ciekawie.

Jak zwykle, tak i tym razem, rozpocznie się on od jesiennego zgromadzenia Ligi Narodów. Według informacji, nadchodzących z różnych stron, wszystkie państwa przygotowują się energicznie do obrad tego międzynarodowego parlamentu. Bo chociaż autorytet Ligi Narodów nie wzmocnił się w ciągu ostatnich miesięcy, a w najbliższej przyszłości grożą jej różne poważne komplikacje, to nie mniej jednak odgrywa ona nadal dużą rolę w życiu międzynarodowym, i w Genewie, a nie gdzieś indziej, toczą się walki polityczne o decydującym znaczeniu dla dalszego układu stosunków w Europie. Gra ta nie dla każdego jest widoczna, gdyż nie wszystko dzieje się na otwartej widowni, na plenarnych zgromadzeniach Ligi Narodów, decyzje zapadają najczęściej za kulisami, na poufnych konwentykach, ale to nie zmniejsza zainteresowania, jakie zwykle towarzyszy powtarzającym się co pół roku zgromadzeniom Ligi Narodów.

Rzecz bardzo znamienita, że największe zainteresowanie wykazują te państwa, które co pewien czas mniej lub więcej zdecydowanie zapowiadają swe wystąpienie z Ligi Narodów. Są to Niemcy, Włochy i Japonia. Każde z tych państw z innymi, oczywiście, powodów krząta się energicznie na terenie genewskim, bada i przygotowuje grunt pod swe postulaty i stara się już teraz zapewnić im zwycięstwo.

Zwłaszcza niezmiernie żywa jest działalność dyplomacji niemieckiej. Z pewnością nie wszystkie jej postulaty będą przedmiotem obrad zgromadzenia Ligi Narodów, bo niektóre z nich nie należą bezpośrednio do kompetencji tej instytucji międzynarodowej, ale jest rzeczą, nie ulegającą najmniejszej wątpliwości, że dyplomacja niemiecka wykorzysta zjazd ministrów zagranicznych i wybitnych dyplomatów niemal ze wszystkich części świata, aby ich odpowiednio urobić, uczynić ich skłonniejszymi do poparcia jej żądań i zyskać sobie ich pomoc wzajemną za pewne usługi. Na terenie Ligi Narodów bardzo często powstają także sytuacje, że dochodzi do pewnego rodzaju handlu wymiennego. Dyplomacja niemiecka przoduje w tej dziedzinie i może poszczycić się w tym względzie dużymi sukcesami.

Teraz jej zabiegi koncentrują się około jednego punktu: zapewnienia Niemcom zupełnej swobody w zakresie zbrojeń. Chodzi o t. zw. równouprawnienie, które praktycznie zmierza do tego, że Niemcy muszą mieć armię co najmniej tak silną, jak armia francuska. Ponieważ Niemcy nie ukrywają bynajmniej, w jakim celu jest im to potrzebne, łatwo więc sobie wyobrazić, jakie będą następstwa uzyskania „równouprawnienia”: dalszy wyścig zbrojeń, który musi doprowadzić do nowej katastrofy światowej.

Niezależnie od akcji dyplomatycznej, podjętej przez Niemcy w poszczególnych państwach, trzeba się liczyć najpoważniej z tem, że będzie ona prowadzona bardzo energicznie w Genewie podczas obrad jesiennego sesji zgromadzenia Ligi Narodów. Odbywa się już teraz mobilizacja wszystkich sił, które pójdą na rękę Niemiec. Siły te są bardzo poważne: Włochy, Węgry, Turcja, Grecja, a może jeszcze inne państwa. W rezerwie jest jeszcze Rosja sowiecka, która chociaż nie należy do Ligi Narodów, to jednak jej wpływy na terenie genewskim są bardzo duże.

Dla nas zbliżająca się sesja Ligi Narodów posiada wyjątkowe znaczenie z tego względu, że kończy się termin zasiadania Polski w radzie tej instytucji. Polska, jak wiadomo, otrzymała w niej miejsce powstałe na czas ściśle określony, który właśnie teraz upływa. Obecnie Liga Narodów ma powziąć decyzję, czy Polsce przysługuje prawo postawienia swej kandydatury na następną kadencję, a potem może nastąpić ewentualny wybór Polski do rady Ligi Narodów na dotychczasowych zasadach.

Posiadanie przez Polskę miejsca w radzie Ligi jest dla nas ważne nie tylko ze względów prestiżowych, ale i z tego powodu, że rada coraz częściej znowu zmuszona jest rozpatrywać różne sprawy, dotyczące najżywniejszych interesów Polski. Nieobecność przedstawiciela Polski w radzie Ligi Narodów osłabiłaby znacznie pozycję Polski i utrudniłaby jej obronę tych interesów. Polska, znalazłszy się poza radą Ligi, zesłaby do roli klienta tej instytucji, do tej roli, w jakiej się znajdowała w pierwszych latach istnienia Ligi Narodów. Przed tą smutną ewentualnością należy się bronić wszelkimi siłami przez wyzyskanie wszystkich istniejących możliwości.

Czy otrzyma Polska ponownie miejsce w radzie Ligi Narodów? Trudno odpowiedzieć na to pytanie. Walka o to miejsce będzie niewątpliwie bardzo zacięta, a sytuacja międzynarodowa Polski jest obecnie gorsza, niż przed sześciu laty, gdy poraz pierwszy ubiegała się o reprezentację w radzie Ligi. Trzeba się spodziewać, że Niemcy uczynią wszystko, ażeby, jeżeli nie całkowicie uniemożliwić, to przynajmniej bardzo utrudnić Polsce uzyskanie miejsca w radzie Ligi Narodów, a z drugiej strony trudno liczyć na to, aby wszystkie te państwa, które poprzednio popierały Polskę, i tym razem pośpieszyły jej z pomocą. W ciągu paru lat ubiegłych dużo się zmieniło w stosunku tych państw do Polski i nie zawsze na lepsze. Dlatego wydaje się nam, że istniejące obawy co do losów kandydatury Polski do rady Ligi Narodów, są tym razem bardziej, niż dawniej, uzasadnione.

A. D.

RAID KOLEJOWY NA KURPIE.

Warszawa, 26. 8. (Telef. wł.). Z inicjatywy komitetu turystycznego przy Warszawskiej Dyr. Kol. zorganizowany będzie kolejowy raid na Kurpie w dniach 10 i 11 września. Łączny koszt z Warszawy wynosi w drugiej klasie 29 zł., w trzeciej 25 zł.

60 milionów zł. dla bezrobotnych.

Warszawa, 26. 8. (Telef. wł.) W najbliższym czasie oczekiwane jest ogłoszenie dekretu Prezydenta Rzplitej w sprawie utworzenia instytucji funduszu pomocy bezrobotnym. Dekret ustali ogólne zadanie funduszu i zapewni mu możność pobierania specjalnych opłat ze źródeł publiczno-prawnych. Jeżeli dekret pojawi się przed 1 września, to opłaty przewidziane w dekreście, pobierane będą już od 1 września, gdyby zaś dekret ukazał się później, opłaty pobierane będą dopiero od 1 października. Ze wszystkich źródeł dochodowych funduszu bezrobocia ma powstać kapitał w wysokości około 20 milionów zł. Przepuszczają, że akcja pomocy bezrobotnym w ciągu jesieni i zimy wymagać będzie co najmniej 60 milionów zł. Pozostałe 40 milionów mają być zmobilizowane z ofiarności publicznej, która szczególnie w tym roku będzie wzięta pod uwagę.

Ameryce nie podoba się mowa Uszidy.

STANY NIE UZNAJĄ NIE PODLEGLEJ MANDZURJI.

Nowy Jork, 26 sierpnia. Wczorajsza enuncjacja japońskiego ministra spraw zagranicznych barona Uszidy w sprawie uznania państwa mandzurskiego przez Japonię, wywołała w oficjalnych sferach amerykańskich wielkie wrażenie.

„Herald Tribune” pisze, że na podobny krok Japonii odpowie rząd amerykański potępieniem dyplomacji japońskiej. Co się zaś tyczy samej mowy, to amerykańskie sfery rządowe są zdania, że była wygłoszona pod adresem Ligi Narodów i dlatego pozostawia ją bez odpowiedzi. Rząd amerykański wstrzyma się zresztą z wypowiedzeniem swego stanowiska aż do czasu zajęcia stanowiska przez Ligę Narodów wobec sprawozdania komisji ankietowej Lyttona. Poza tem amerykańskie koła rządowe są zdania, że uznanie Mandzurji oznacza naruszenie paktu dziewięciu.

„Zdziwienie” ambasadora chińskiego.

Paryż, (FAT.) W związku z przemówieniem Uszidy w parlamencie japońskim ambasador chiński w Londynie udzielił wczoraj wywiadu przedstawicielowi Havasa wyrażając m. in. zdziwienie, że przemówienie to wygłoszone zostało w parlamencie japońskim przez tego samego meża stanu, który podpisał pakt Briand-Kellog. Uznający wojnę za pozostającą poza prawem i że ten sam polityk twierdzi obecnie, że wojska japońskie mogą dowolnie wkrazać i pozostawać na obcym terytorjum jedynie dla obrony nieulicznych interesów japońskich.

Ambasador chiński twierdzi, że 30 milionów mieszkańców mandzurskich, o których mówił hr. Uszida, są w przeważnej części narodowości chińskiej. Gdyby przeprowadzono plebiscyt, ludność ta wykazałaby przywiązanie do Chin.

Powstanie w Brazylii zwycięża?

Nowy Jork 26 sierpnia. Wedle doniesień z Sao Paulo, powstańcy zdobywają coraz więcej zwolenników w Brazylii, a nawet w stolicy Rio de Janeiro, gdzie na stronę powstańców przeszło wiele wybitnych osobistości. M. in. przyłączył się do powstańców dawny prezydent republiki Bernadex, który zorganizował armię powstańczą, liczącą 5 tysięcy ludzi. Także wielu oficerów armii lądowej i marynarki przeszło do powstańców. Na ulicach Rio de Janeiro doszło wczoraj między rewolucjonistami a wojskami rządowymi do krwawej walki, w toku której padło kilkaset osób. Wojska rządowe

wystąpiły do walki z powstańcami na ulicach stolicy z karabinami maszynowymi.

Gdy źle to chcą zgody!

Nowy Jork 26 sierpnia. Z Rio de Janeiro donoszą, że rząd brazylijski zwrócił się do powstańców w stanie Sao Paulo z propozycją pokojowego załatwienia konfliktu. Propozycja została przez powstańców odrzucona. Minister marynarki oświadczył, że rząd opracowuje nową propozycję pokojową, ponieważ pragnie za wszelką cenę położyć kres walce bratobójczej.

W Rosji za kradzież zboża śmierć.

na śmierć trzech byłych powstańców tureckich i jednego duchownego oskarżonych o roztrwonienie majątku, należącego do kolektywu. 11 innych oskarżonych skazano na długoletnie więzienie.

Moskwa, (PAT.) Za kradzież kolejowe skazano na śmierć jedną osobę w Witebsku a jedną w Rostowie nad Donem. Za kradzież zboża skazano w rejonie urmieckim jednego chłopca na śmierć a w okręgu moskiewskim 11 chłopów na 10-letnie więzienie.

Po 18 latach wrocili z Rosji.

Czerniowce, (PAT.) W dniu wczorajszym powróciło z Syberji do Czerniowiec po 18-letniej niewoli rosyjskiej dwu Polaków: Józef Czerniowski i Karol Aranowicz z dwoma kobietami. Podróż z Syberji do Czerniowiec odbyli wszyscy czworo pieszo. Podróż trwała 7 miesięcy. Czerniowski i Aranowicz opowiadają o straszliwych warunkach, w jakich spędzają życie, znajdując się w obozie syberyjskim.

Moskwa, (PAT.) Wczoraj zapadło w Z. S. R. R. 5 nowych wyroków śmierci. W Symfero

polu na Krymie skazano na śmierć 2 urzędników składów kolejowych za systematyczną kradzież. W Swierdłowsku skazano na śmierć 2 urzędników za nadużycia pieniężne, w Saratowie skazano jednego chłopca na śmierć a 31 na różne terminy więzienia do 10 lat za kradzież zboża w kolektywach.

Moskwa, (PAT.) Wyląła rzeka Bzyn na Kaukazie, zatapiając miasto Nowe Gagry oraz okoliczne wsie.

Audjencje u p. Prez. Rzplitej.

Warszawa, (PAT.) P. Prezydent Rzeczypospolitej przyjął dziś przed południem biskupa pińskiego ks. Bukrabę, który złożył na ręce P. Prezydenta przysięgę. W czasie składania przysięgi obecny był p. minister W. R. i O. P. Jędrzejewicz. O godz. 12 P. Prezydent przyjął ambasadora włoskiego p. Vanutelli Reya, który złożył wizytę pożegnalną. W czasie audjencji P. Prezydent udekorował p. Ambasadora Wielką Wstęgą orderu „Polonia Restituta”. O godz. 12.45 P. Prezydent przyjął nuncjusza apostolskiego msgr. Marmaggi.

Nauka, teatr, sztuka.

SOWIECKIE EKSPEDYCJE NAUKOWE. Na Oceanie Spokojnym pracują obecnie trzy sowieckie ekspedycje naukowe, badające faunę mór: Japońskiego, Ochockiego i Berynga. Ogólne kierownictwo tych ekspedycji spoczywa w rękach prof. Deriugina z Leningradu. Zbadano głębie do 3.000—3.500 m. głębokości, przyczem miano wykryć nowe odmiany ryb głębinowych i różnych żyłatek morskich.

ZAKOŃCZENIE UROCZYSTOŚCI KU CZCI GOETHEGO. Cykl uroczystości organizowanych w całych Niemczech dla uczczenia setnej rocznicy śmierci Goethego zostanie zakończony w Frankfurcie, rodzinnym miście poety. W dniu 27 bm. odbędzie się nad brzegiem Menu święto popularne, w dniu 28-go na specjalnej uroczystości zostanie wręczona Gerhartowi Hauptmannowi „Nagroda Goethego” ufundowana przez miasto Frankfurt, a w Teatrze Miejskim odegrana zostanie opera „Śpiewacy Norymberscy”.

LACINA W TEATRZE WŁOSKIM. Przez dłuższy czas toczyła się na łamach prasy włoskiej dyskusja o wartości łaciny, jako języka międzynarodowego oraz kampania o wprowadzenie łaciny we Włoszech, jako języka równoprawnego z włoskim. Obecnie w Varese wystawiono tragedję łacińską „Romulus” pióra Jana Cavicchioliego osnutą na tle założenia Włecznego Miasta i rywalizacji pomiędzy Romulusem i Remusem. Krytyka i publiczność przyjęły nową sztukę z entuzjazmem.

STULECIE TEATRU LENINGRADZKIEGO. W początkach września Leningradzki Teatr Dramatyczny (dawny Aleksandryjski) obchodzi 100-lecie swego istnienia. W związku z tem odbędzie się kilkudniowe uroczystości jubileuszowe, przyczem repertuar będzie odwierał historię rozwoju teatru w ciągu XIX i XX stulecia.

AMERYKANIE ODNAWIAJĄ MOZAIKI ŚW. SOFIJ W STAMBULE. Amerykański Instytut studjów nad sztuką bizantyjską otrzymał od rządu tureckiego pozwolenie na przeprowadzenie prac restauracyjnych w meczecie św. Sofji. Do budowy świątyni (r. 538 za czasów Justyniana) użyto wiele materiałów pochodzących ze świątyni Djany z Efezu. Gdy katedra została zamieniona na meczet, zgodnie z przepisami kultu, zamalowano i zatynkowano wspaniałe mozaiki i inne dekoracje wnętrza o kompozycjach figuralnych. Obecnie jest projektowane wydobyć na światło dzienne wszystkie tych arcydzieł sztuki bizantyjskiej. Program prac obliczony jest na około 5 lat, gdyż roboty prowadzone będą częściowo, aby nie przeszkadzać w odprawianiu nabożeństw. Pracami restauracyjnymi kierować będzie dyrektor Instytutu studjów nad sztuką bizantyjską p. Whittemore.

EUROPEJACZA JERUZOLIMY. Władze miejskie w Jerozolimie opracowały nowy projekt przebudowy miasta i częściowej jego rozbudowy. W związku z tem prasa domaga się wzmieszenia na placach kilku pomników, gdyż dotychczas — jak wiadomo — zgodnie z tradycją muzułmańską, Jerozolima nie posiada ani jednego pomnika, ani jednego popiersia.

Przy zmianie adresu prosimy PT. Prenumeratorów o łaskawe podanie dotychczasowego adresu.

Moskwa bez zastony.

Co mówi o bolszewizmie naoczny świadek.
I. W roku 1928 ukazała się w Paryżu publikacja p. Józefa Duillet „Moscon sans voiles”. Nie spotkałem się z polskim przekładem tego dzieła, a sądzę, że przyniosłoby wielką korzyść. P. Józef Duillet mieszkał w Rosji przez 35 lat, z tych 9 lat za rządów bolszewickich. Za czasów rewolucji był konsulem belgijskim w Rostowie nad Donem, następnie członkiem misji Dra Nansena (do zwalczania głęsi głodu) i jego pomocnikiem na kraje południowo-wschodnie Z. S. S. R., kierownikiem podobnej misji Stolicy Apostolskiej w Rostowie nad Donem, pomocnikiem European Student Relief i współpracownikiem wielu instytucji europejskich. Na tych stanowiskach miał sposobność zetknąć się osobiście z życiem w Rosji sowieckiej i swoje obserwacje opisuje we wspomnianej publikacji. Na podstawie tej publikacji podajemy poniższe szczegóły.

BOLSZEWICKI „RAJ”.
Dnia 14 kwietnia 1918 r. Trocki ogłosił narodowi rosyjskiemu: „My stworzymy państwo braterstwa. Państwem tem będzie cała kula ziemska. Zamienimy ją na podstawach wspólnoty w kwitnący ogród, w którym my wszyscy, dzieci nasze i wnuki mieszkać będziemy jak w raj. Dawniej wierzone w istnienie raju, ale to był tylko mglisty sen; my, my mówimy obec-

Teatr świetlny „UCIECHA” Starowiślna 16.
Od czwartku d. 25 sierpnia 1932.

ŚMIECH ZABAWA HUMOR
na potęgę nieprzerwane pasmo wesołości! najweselsza z wesołych! w 1000 najzabawniejszych kawałów!

Pierwszy film sezonu 1932—33. Pierwszy i najnowszy film prod. „METRO” 1932—33.

Dwaj najulubieńsi królowie humoru

FLIP I FLAP

W rekordowej, wielkiej arcykomedji
W LEGJI CUDZOZIEMSKIEJ
Znakomici humorysty, dziś już wielcy artyści występują w wielkiej arcykomedji.

Przedstawienia codziennie o godz., 5, 7 i 9. W niedzielę od godz. 3 popoł.
Ceny miejsc już od 60 gr. — Najtańszej i najlepiej w Uciesze!

Emil Ludwig w rozmowie ze Stalinem.

Jak dyktator sowiecki przyjął pisarza niemieckiego? — Siedziba Stalina otoczona siłą strażą. — Stalin nie zna ani jednego języka zachodnio-europejskiego.

Znany pisarz niemiecki Emil Ludwig opracowuje obecnie materiał zebrany w Rosji sowieckiej, gdzie bawił niedawno. Nadzwyczaj ciekawie opisuje swój pobyt na Kremlu, gdzie rozmawiał również ze Stalinem.

Na moście u wejścia do Kremla, każdy udający się do tej siedziby nowoczesnych władców Rosji poddany jest kontroli. Żołnierzowi stojącemu na warcie trzeba podać swoje nazwisko, aby je mógł sprawdzić z nazwiskiem poprzednio zakomunikowanym mu telefonicznie przez dowództwo.

Następna kontrola jest przed gmachem, będącym pierwszym celem zagranicznego gościa. Jest to gmach rady komisarzy ludowych. Fakt, że Stalin, generalny sekretarz partji komunistycznej urzęduje właśnie w tym gmachu, dowodzi łączności, jaka panuje pomiędzy rządem sowieckim a partją komunistyczną, czemu bolszewicy przy każdej sposobności starają się zaprzeczyć.

Aby znaleźć się przed drzwiami prowadzącymi do gabinetu Stalina, trzeba przejść przez trzy kancelarie a następnie korytarz pokryty szerokim czerwonym kobiercem. Na audjencję do Stalina prowadził Emila Ludwiga bardzo młodziutki „szef sowieckiego biura prasowego”, który doskonale władał kilkoma językami. Człowiek ten nadzwyczaj szybko przedkładał zdania, jakie pomiędzy sobą wymieniali Stalin i jego gość. Oprócz tureckiego prezydenta Kemala Paszy, Stalin był jedynym wielkim mężem stanu z którym Ludwig zmuszony był rozmawiać za pośrednictwem tłumacza. Trzeba bowiem zaznaczyć że Stalin nie włada żadnym z języków zachodnio-europejskich.

Pracownia Stalina jest dość wielka. W najodleglejszym zakątku pracowni stoi człowiek średniego wzrostu, w jasno brunatnym surducie ubrany nadzwyczaj czysto i starannie, tak jak wogóle czysto utrzymana jest cała pracownia, przypominająca gabinet lekarza. Na długim, krzesłami otoczonym stole znajduje się kilka kafelek z wodą, szklanek i wielkich popielniczek, rozstawionych w pedantycznym porządku. Na ścianach wiszą portyety Lenina,

Anglicy najszybsi na lądzie, na wodzie i w powietrzu.

Na posiedzeniu Międzynarodowego Związku Wioślarskiego zatwierdzono rekord szybkości osiągnięty niedawno przez słynnego kierownika angielskiego Kaye Dona na łodzi motorowej „Miss England III”. Rekord ten jak wiadomo wynosi 192,715 km. na godzinę. Anglicy w ten sposób posiadają znów wszystkie rekordy szybkości w swoich rękach. Do Anglików bowiem należą rekordy ustanowione w powietrzu, na wodzie i na lądzie, przyczem ta ostatnia kategoria obejmuje zarówno szybkość jazdy samochodowej, jak i pociągów pośpiesznych.

Anglicy bynajmniej nie spoczywają na laurach. W najbliższych dniach Campbell zaatakuje swój rekord światowy automobilowy wynoszący 408 km. na godzinę. Rekord Campbella zostanie również zaatakowany przez angielskiego kapitana Millera. Dla tego ostatniego wóz skonstruował kapitan Irving, konstruktor słynnej „Złotej Strzały” Segraevae.

PIĘCIOBÓJ O MISTRZOSTWO POLSKI. Dnia 4 września odbędzie się w Bydgoszczy na stadionie miejskim pięciobój panów o mistrzostwo Polski. Zawody organizuje pomorski okręgowy związek lekkoatletyczny.
MIĘDZYKLUBOWE REGATY WIOŚLARSKIE W WARSZAWIE. Warszawski Międzyklubowy Komitet Wioślarski organizuje w niedzielę dnia 28 b. m. o godz. 14-ej na Wiśle wielkie międzyklubowe regaty wioślarskie.

TRAGICZNA ŚMIERĆ POLSKIEGO PLYWAKA.

W Harnes (we Francji) odbyły się wielkie międzyklubowe zawody pływackie, na których jeden ze sportowców polskich 19-letni Aleksander Dominiak zajął kilka pierwszych miejsc. W drugiej części zawodów odbył się konkurs pływania pod wodą. Dominiak wskutek nieznanego powodu utonął. Zwłoki znalezione zostały dopiero po wielugodzinnych poszukiwaniach. Dochođenje przeprowadzone nie dało żadnych wyników. Przypuszczalnie Dominiak płynął za nisko, uderzył głową o kamień i utonął wskutek oghuszenia.

Sport.

Międzynarodowy raid awionetek.

Wypoczynek w Paryżu przed lotem do Berlina.

Czwartek przeznaczony był na wypoczynek dla uczestników międzynarodowych zawodów awionetek przed trzecim etapem Paryż—Berlin. Samoloty, ustawione w jednym z olbrzymich

przekroczeniu granicy delegacja otrzymuje prze wodników z komisariatu spraw zagranicznych i G. P. U. i nikt z gości absolutnie nie jest w stanie zamieścić słowa z kimkolwiek bez przewodników. Gdyby się to przypadkowo stało, zagadnięty poddany sowiecki zostaje surowo ukarany. W wagonie restauracyjnym (jednym z tych, które bolszewicy zabrali międzynarodowemu Twu Wagonów Sypialnych i restauracji) zostawił przez zapomnienie jeden delegat nakrycie głowy; wróciwszy, pyta nb. po angielsku, lecz nikt nie odpowiada. Przypadkiem jeden pasażer zrozumiał i podał mu czapkę, za co Anglik wyraził podziękowanie. — W tej chwili wszedł przewodnik i wyprowadził delegata. Za kilka minut policja zaaresztowała owego pasażera. Został on skazany na trzy lata obozu koncentracyjnego na wyspach solowieckich za to, że był grzeszny wobec obcokrajowca.

Pewien szofer żyd został przydzielony jako mechanik do rundy automobilowej w r. 1933. W czasie drogi odważył się zwrócić bezpośrednio do szofera niemieckiego. Zauważył to agent G. P. U. Żydek dostał trzy lata obozu koncentracyjnego.

hangarów portu lotniczego w Orly, poddane były gruntownej rewizji. Do Orly przybył minister lotnictwa Painleve z oficjalną wizytą. Minister udał się następnie do francuskiego aeroklubu, gdzie na cześć uczestników rajdu wydano bankiet. Samoloty, które mają wystartować do Berlina, podzielono na trzy grupy. Z Polaków w pierwszej grupie startuje Żwinko, w drugiej Karpieński i Giedgöld, w trzeciej Bajan, Według informacji pilotów i mechaników, maszyny polskie funkcjonują dotychczas bez zarzutu. Według ogólnego zdania, najcięższym dotychczas etapem był odcinek Lyon—St. Gallen, zwłaszcza pod względem psychicznym, gdyż brak było odpowiednich miejsc do ewentualnego lądowania. Trasa prowadziła nad osieźnionymi szczytami górskimi. Pozatem fatalne były warunki atmosferyczne, które ciągle zmuszały lotników do zbaczania z drogi. Polscy uczestnicy rajdu wylądowali w Paryżu w doskonałej formie i żywią najlepsze nadzieje co do ostatniego etapu. Jedynie kpt. Orliński, który na etapie Cannes—Lyon zachorował i mimo to przybył samolotem do Paryża, zamierza odjechać do Warszawy.

Na posiedzeniu Międzynarodowego Związku Wioślarskiego zatwierdzono rekord szybkości osiągnięty niedawno przez słynnego kierownika angielskiego Kaye Dona na łodzi motorowej „Miss England III”. Rekord ten jak wiadomo wynosi 192,715 km. na godzinę. Anglicy w ten sposób posiadają znów wszystkie rekordy szybkości w swoich rękach. Do Anglików bowiem należą rekordy ustanowione w powietrzu, na wodzie i na lądzie, przyczem ta ostatnia kategoria obejmuje zarówno szybkość jazdy samochodowej, jak i pociągów pośpiesznych.

W Rosji sowieckiej to niby rząd proletariacki. Tymczasem „dyktatura proletariatu” jest niczem innym jak okrutną dyktaturą niewielkiej grupy ludzi nad proletariatem. Proletariat nie ma w Rosji bolszewickiej nic do gadania; musi słuchać, jeśli chce żyć. A jak żyje? Autor stwierdza, że klasa robotnicza jest w Bolszewii najbardziej głębniona, wyszkiełwana, dręczona. W każdej fabryce istnieje jacejka komunistyczna, która wszystkiemu trzebie; nie wolno się skarżyć. Robotnikowi z jego zarobku oddają wkładki na różne cele: przerwane czasu, na Mopr (Międzynarodowa Organizacja Pomocy Rewolucjonistom), Aviochóm i t. d. Robotnik, który nominalnie zarabiał miesięcznie 53 rubli, otrzymuje 40. Przed wojną zara-

